

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כל אלו שמתנהגים בצורה הפוכה מהפס"ד בשו"ע בנוגע ל"פקוח נפש" - שהקב"ה ימחל עונם, ויוריד אותם מכסאותיהם, וישיב במקומם - "שופט"ך כבראשונה ויועצ"ך כבתחילה"

ראה עמוד 12

ערב שבת קודש פ' יתרו, ערב כ"ב שבט
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תנ

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לזכות

החתן התי' הרב אברהם הכהן שיחי
והכלה מרת אריאלה תחי'

העכט

לרגל נישואיהם בשעטומ"צ, ביום ח"י שבט,
הי' תהא שנת סגולות גדולות

"ויבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה
כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות"

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' אשר הכהן וזוגתו מרת רבקה שיחיו העכט
הווי"ח ר' שלמה וזוגתו מרת רונית שיחיו לניאדו

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

"ביז - אין חיים נצחיים" / משיחות ש"פ יתרו ויום כ"ב שבט ה'תשנ"ב

6 כתי"ק - פרסום ראשון

צילום נדיר מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על השיחה שמופיעה ב"דבר מלכות" דגליון זה

8 זמן הגאולה

ברור שמכל מלחמה זו - לא יהי' שום סבל לבני' וליהדות / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 "בזכות נשים צדקניות"

זכות קדימה לנשים לתורה חדשה / תפקידן של הנשים בדורנו בהבאת הגאולה

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח

במקום לשמור על א"י עסוקים בחישוב קולות המפלגות! / שיחות בענייני שלימות הארץ

14 "בני אל תתייראו"

"הרי אין בזה שום שינוי" / מתשובות ומענות כ"ק אד"ש מה"מ בעת מלחמת המפרץ

מדור "בזכות נשים צדקניות" מוקדש

לעי"נ האשה מרת רבקה בת הרה"ח ר' צבי ע"ה - נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב

יה"ד שיקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

נדרת בני: הרה"ח ר' שמואל ש"י והרה"ח ר' יעקב ש"י שפריצער

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 267-1757 (347)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב"ה

קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

מבצע מנויים

לרגל שנת ה"גן" מעת אמירת המאמר ד"ה באתי לגני ה'תשי"א מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובקשר עם "מאה שנה" להולדתו, אנו שמחים לבשר לקוראינו בארץ הקודש על מבצע מנויים נרחב שבמסגרתו תנתן אפשרות לרכוש מנוי שבועי לקבלת הקונטרס "יחי המלך" ע"י הדואר עד סוף שנת תשס"ג, בתשלום סמלי של חלק מעלות המשלוח:

53 ש"ח בלבד!

המעוניינים להצטרף מתבקשים לשלוח בהקדם מעטפה לכתובת המערכת (שבעי 2), ובה שם וכתובת מדוייקים בצירוף 53 ש"ח המבצע מוגבל לרכישת מנוי על גליון אחד או שניים בלבד עד ליום הבהיר י"א ניסן הבעל"ט

המעוניינים בכמות גדולה יותר של קונטרסים מתבקשים לצרף למעטפה את סכום דמי המשלוח לפי הפירוט דלקמן:

מ-3 עד 13 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (150 ש"ח לשנה).

מ-13 עד 26 גליונות: 5 ש"ח לשבוע (250 ש"ח לשנה).

לפרטים נוספים ניתן להתקשר לטלפקס: 871-5770 (04)

זה הזמן להצטרף לפעגל העולמי של לימוד ענייני גאולה ומשיח מתוך הקונטרס "יחי המלך" - "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה... לפעול התגלות וביאת המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הרי בזה אין שום שינוי"

בקשר עם המצב בעולם בכלל ובארץ הקודש בפרט, אנו מביאים חלק שלישי של תשובות ומענות שנתקבלו מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בעל-פה או בכתב, בחודשים טבת-שבט שנת ה'תנש"א – בעת "מלחמת המפרץ"

בעת חלוקת הדולרים יום א', ז'ך טבת – לר' משה כהן שי' (מנהל מוסד חינוכי "האסק") ששאל האם להחזיר הביתה את בתו הלומדת בסמינר בא"י עקב המלחמה? כ"ק אד"ש מה"מ התעניין היכן לומדת הבת, וכשנענה בירושלים, אמר (תרגום חפשי):

היא יחד עם הקב"ה בעיר הבירה, א"כ איפה יכול להיות מקום בטוח יותר?!

הנ"ל שאל שוב ושוב אם לא להביאה הביתה וכ"ק אד"ש מה"מ ענה (תרגום חפשי):

חס ושלום! איך זה עולה בדעתכם?! [סימן בתנועות ראשו הק' ואמר:] לא להביא:

[ובסיום הוסיף:] אל לכם לספר כלל שהיתה אצלכם סברא כזו לנסוע! לא רק לבת, אלא בכלל לכל יהודי – לא לספר שישנה כזו סברא לנסוע מירושלים! הרי כולנו נגיע תיכף לירושלים עם המשיח!... א"כ תתחילו לחשוב בכיוון ההפוך...

("בית חיינו" גל' 72 ע' 6)

לא' ששתי בנותיו לומדות בירושלים ושאל אם להביאם לכאן, אמר הרבי (תרגום חפשי):

חס ושלום! הן צריכות להיות שם אצל הקב"ה בעיר הבירה, ואם תמיד היו צריכות להיות שם, כעת עאכו"כ.

[הלה ביקש ברכה, ואמר כ"ק אד"ש מה"מ:] בשביל מה צריך, כבר ישנה מהקב"ה שארץ אשר תמיד גו', ואם-כן אין צורך לשאול אצל בשר ודם, או גוים – להבדיל – מה יעשו שם? [הנ"ל ביקש ברכה, וענה הרבי:] אמן, בשורות טובות, שתדברו תמיד דברי חכמה... [כל הנ"ל בתנועות הזקות בראשו וידו הק', בהבעת פליאה על עצם השאלה].

("בית חיינו" גל' 73 ע' 5)

על השאלה אם יש שינוי בעמדתו הק' של הרבי שליט"א (בקשר למצב הבטחוני באה"ק) לאחר כשלוש הדיונים בז'נווה, הואיל כ"ק אד"ש מה"מ לענות בכ"ג טבת (גל' 72 ע' 15):
"מה שאמרת הוא מתוקף הענין ד"תמיד עיני ה' אלֹקֶיךָ בה . . ."
ומצד הענין דמקום המקדש שנמצא שם, והרי בזה אין שום שינוי"

"ביז - אין חיים נצחיים"

בדור של נשיא דורנו קיימים מספר שלבים ותקופות, ובכללות – שלשה שלבים ● (א) יום עשירי לחודש אחד עשר (יו"ד שבט ת"ש יו"ד) – סיום התקופה של עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין ● (ב) היום למחרתו – יום אחד עשר לחודש אחד עשר, ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) כאשר התחיל ההמשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות" של הדור השביעי מרבנו הזקן ● (ג) לאחר ההסתלקות של בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר ● משיחות ש"פ יתרו, כ"ף שבט, וליל ויום ב' פ' משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית

(אחד עשר).

ויש לומר שזה מרומז ביום ההילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר (שאיז "כל מעשיו ותורתו ועבודתו" נמצאים בגלוי ובשלמות) – יום העשירי בחודש האחד עשר: הגילוי אור (יום³) של עשירי קשור ובא יחד עם ה(חודש מלשון) חידוש⁴ של אחד עשר (שלמעלה מסדר השתלשלות), ה(חודש מלשון) חידוש של אחד עשר נמשך בתוך הגילוי אור (יום) של עשירי.

ב. בדור זה של נשיא דורנו גופא קיימים מספר שלבים ותקופות, ובכללות – שלושה שלבים: (א) יום עשירי לחודש אחד עשר (יו"ד שבט ת"ש יו"ד) – סיום התקופה של עבודת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים

א. דובר פעמים רבות אודות החידוש והעילוי הנפלא של דורנו – הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה – שהוא מכיל בתוכו את גמר וסיום "מעשינו ועבודתינו"¹ של בני במשך כל הדורות שלפני זה, לגמור את הבידורים האחרונים בגלות, ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר² – "לצחצח את הכפתורים"; העבודה שלנו מתבטאת בהבאת הגאולה בפועל בשביל דור זה ובשביל כל הדורות שלפני זה!

זאת אומרת, שבדורנו זה מסיימים את מעשינו ועבודתינו של בני במשך כל הדורות, להמשיך (ע"י עבודת התחתון) את הגילוי דבחי' אחד עשר בתוך עשר, שהתחתונים (בח' עשר) מצד גדרם הם יהיו מוכנים ומוכשרים לקבל את הגילוי דעצמותו יתברך

(3) כמ"ש (בראשית א, ה) "ויקרא אלקים לאור יום".
(4) ראה ראב"ע בא יב, ד. ס' שרשים לר' יונא בן ג'נאח ולהרד"ק ערך חדש.

(1) תניא רפ"ז.
(2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

חיותו בעלמא דין. (ב) היום למחרתו – יום אחד עשר לחודש אחד עשר (היום השלם הראשון לאחר ההסתלקות), ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א⁵) כאשר התחיל ההמשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות"⁶ של הדור השביעי מרבנו הזקן (או דור התשיעי מהבעש"ט). (ג) התקופה לאחר ההסתלקות של בתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר (כ"ב שבט תשמ"ח).

ויש לומר, ששלוש תקופות אלו מביעות בכללות שלוש דרגות בסיום העבודה דלעשות לו יתברך דירה בתחתונים, המשכת בחי' אחד עשר בבחי' עשר (כי בכדי שזה יהי' בגדרי התחתונים צריכה העבודה להיות דרגא אחר דרגא מלמטה למעלה):

(א) העבודה – עד סיום ושלמות העבודה – בעולם, בדרגת "עשר", בכדי להכין את העולם לקבל את הגילוי ד"אחד עשר" (אלקות שלמעלה מעולם), ושהוא לא יתבטל ממציאותו (כפי שהי' במתן תורה). אבל בזה הרי בעיקר בהדגשה ובגלוי הוא ענין ה"עשר", אלא שב"עשר" גופא – כפי שהוא נעשה כלי ל"אחד עשר". ובאופן שעדיין ניכר הבדל בין "עשר" לבין "אחד עשר", מהאי טעמא גופא שזה צריך להיות בגדרי התחתונים, והרי התחתונים הינם עדיין בדרגא של "עשר" (ולא "אחד עשר").

(ב) הגילוי של "אחד עשר" עצמו, עד ש"עשר" מתעלה ל"אחד עשר". ז.א. ש"אחד עשר" פועל גם ב"עשר", אבל בעיקר נרגש הגילוי ד"אחד עשר" (וה"עשר" נכלל ונהי' חלק מ"אחד עשר").

(5) ראה סה"ש תשנ"ח ח"א ע' 255 הערה 99.

(6) ראה סה"ש תשנ"ב ע' 293-5.

(ג) שלמות החיבור והיחוד של "עשר" (מצד ענינו הוא) ו"אחד עשר" (מצד ענינו הוא), שהתחתונים מצד ענינם הם נעשים דירה לו יתברך, לעצמותו ית'⁷. ביחד עם זה שזוהי דירה לו יתברך (אבל עדיין כדבר נוסף כביכול על הדייר עצמו, כאשר הוא נשאר בדרגת עשר שהיא דבר נוסף על האחד עשר) – נעשית הדירה בתחתונים לדבר אחד עם הדייר, ובלשון הידוע⁸: היש הנברא הוא (דבר אחד עם) היש האמיתי⁹.

ויש לומר ששני הענינים האחרונים הם כנגד שתי דרגות ב"אחד עשר" גופא: אחד עשר שהוא עדיין בערך ושיך לעשר (ולכן אופן הפעולה של ה"אחד עשר" על דרגת עשר היא או באופן של ביטול (כפי שהי' במ"ת), או באופן שעשר מצ"ע נשאר סו"ס מציאות אחרת מאחד עשר); ואחד עשר שמרמז על עצמותו ית' – "אנת הוא חד ולא בחושבן" – שהוא שלא בערך לגמרי הן לעשר והן לאחד עשר, ולפיכך יש בכחו לחבר את שניהם ולאחדם בשלימות.

(7) ראה סה"מ תקס"ה ח"א ע' תפט. הנסמן בסה"מ מלוקט ח"ב ע' רמא הערה 32.

(8) ביאורי הזהר (לאדהאמ"צ) בשלח מג, ג ואילך. וראה ד"ה ולקחתם לכם תרס"א (ע' קצז).

(9) ע"ד החידוש ד"אין עוד מלבדו" (ואתחנן ד, לה) לגבי "אין עוד" (ואתחנן שם, לט), ש"אין עוד" שולל לגמרי מציאות הנבראים, שאין "שום מציאות כלל" (ד"ה ולקחתם שם), היינו, ביטול הנבראים לגבי בחי' אחד עשר.

א"כ "אין עוד מלבדו" פירושו (שרק) בלעדו "אין עוד" אבל "עמו" ישנה מציאות (ראה גם לקו"ש חכ"ה ע' 202 הערה 86). ואולי יש לומר גם באופן אחר: "אין עוד מלבדו" מורה שיש (עמו) "עוד" מציאות, היינו שעדיין ישנו חילוק בין "עשר" ו"אחד עשר". ולמעלה מזה הוא "אין עוד" שמורה על התאחדות גמורה בין מציאות (העולם) ועצמותו ית' ("עשר" ו"אחד עשר"), כך ש"אין עוד" מציאות (אפילו "עמר").

כבתחילה" (כאמור לעיל), ובעגלא דידן בביאת משיח צדקנו, שאז יראו איך ש"אמת מארץ תצמח", וכל הענינים שהם היפך האמת יתבטלו לגמרי, עד שיעקרו אותם מעיקרם, והמנצח הוא תורת אמת ומצוותי' שהיא "לא תהא מוחלפת", הפסק-דין האמור בשולחן-ערוך שאסור לוותר "שלא תפתח הארץ לפניהם" אפי' על שעל ואפי' על קש ותבן, עאכו"כ כשמדובר על מעמד ומצב שרוצים לוותר על שלא בערך יותר. (תרגום חפשי משיחת מוצאי ש"ק פ' מטות-מסעי ה'תשל"ט - בלתי מוגה)

אני מקוה שתיכף מיד יהי' ראש הממשלה שם משיח צדקנו

. . כ"ק אדמו"ר שליט"א: אינני מתערב בפוליטיקה. ועוד והוא העיקר – אני מקוה שתיכף מיד יהי' ראש הממשלה שם משיח צדקנו. אבל במשך הרגעים עד שיבוא משיח, אזי צריך שתהי' השיטה כפי שהיתה השיטה שלו, שאי-אפשר לוותר על אף שעל מכל השטחים.

ויש לעשות זאת בדרכי שלום, כי דוקא עי"ז יהי' שלום במדינה, ובסביבותי', משא"כ כשיתחילו לוותר – אין לדבר סוף, וככל שיתנו להם, תתגבר תאוותם של שונאי ישראל שיתנו להם עוד ועוד, שזה יביא דוקא לתוצאות של היפך מנוחת הנפש, והיפך השלום. (מדברי כ"ק אד"ש לנציג "קול ישראל" בחלוקת הדולרים, ו' ניסן ה'תש"נ - בלתי מוגה)

המשך מעמוד 10:

והדרכה דנשי ובנות ישראל, בכל עניני היהדות, תורה ומצוותי', כולל – בלימוד תורת החסידות והפצת המעינות חוצה – כי להיותו דור האחרון גלות והדור הראשון לגאולה, נוגעת אז עוד יותר עבודתן של נשי ובנות ישראל, שבזכותן תבוא הגאולה.

אם הדברים אמורים בנוגע לכל נשי ובנות ישראל, עאכו"כ בנוגע לבתו של נשיא דורנו עצמו, שנתחנה על-ידי נשיא דורנו וכו'. ואף אחרי הסתלקותה השפעתה ממשיתה, ובפרט שכו"כ מבנות ישראל, נקראות על שמה, וע"י הנהגתן משמשות דוגמא חי', כנשמות חיים בגופים חיים⁶, שהן התחנכו לפי רוחה וע"פ הוראותי', ובדוגמתה (כבתו של נשיא דורנו).

עפ"ז יש לומר הטעם לכך שאחרי כ"ב שבט (יום הסתלקותה של בתו) נפעל השלב האחרון בהכנת העולם (כדירה לו יתברך בתחתונים) להגאולה, כי שלמות ענין זה נעשה ע"י ובשכר נשי ובנות ישראל.

(משיחות ש"פ יתרו, כ' שבט, וליל יום ב' פ' משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב - מוגה תרגום מאידית)

(6) להעיר ממאחז"ל (תענית ה, ב): יעקב אבינו לא מת . . מה זרעו בחיים אף הוא בחיים.

והממונים על הדבר יסדרו להם סדר עדיפויות נכון יותר, להבטיח לכל-לראש את שלומם ובטחונם של היהודים והלא-יהודים הגרים בארץ ישראל, ואחר-כך להתעסק בדברים אחרים.

[.]. והלואי שהדברים האמורים לעיל יעזרו עכ"פ מכאן ולהבא, לפחות במקצת, ואולי יצטרפו עוד כמה אנשים שיתחילו לזעוק על המצב האיום בלי בושה ולא מאחורי הפרגוד, ובפרט בין אלה הנמצאים בארץ הקודש. ואם יש צורך – לדפוק על השולחן, כי יש לזכור שזהו דבר שתלוי בו בטחון הארץ כפשוטה!

והתוצאה המיידית מן המחאה תהיה – לא למסור רחמנא-ליצלן עוד שטחים הנמצאים ביד ישראל, לא להעלים (אפילו אם הדבר גורם צער) את ההיזק הרב והצרות הנובעות ממסירת שדות הנפט למצרים, ועוד ועוד.

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

סוף-כל-סוף מגיע 'יום הדין' – הבחירות...

תרגום הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "יחי המלך"

מה שמבהיל בכל זה – עד היכן הם התדרדרו, והציבור לא מבחין, ואפי' מפחדים לומר להם שבכך הם חורצים את דינם למטה – שהרי סוף-כל-סוף יעמדו לבחירות, ואזי לא יתחשבו בהם – וזהו הדבר היחיד שיכול לזעזע אותם ("א טרייסל טאָן") [.]. – העובדה שבים הבחירות הם עלולים לא להבחר.

ובינתיים, אין אומץ להוריד אותם מכסאותיהם עכשיו, ולהושיב במקומם מישהו אחר, אפילו שלא יהי' בעל תוקף גדול, אבל לכל הפחות כשיבואו ויראו לו שהנה הוא עשה דבר האסור מן התורה, והוא מג' דברים ד"הרג ואל יעבור" וכו' – יהי' לו את התוקף לעשות לפחות מה שכתוב בפסוק על אדם שהוא "ירא ורך הלבב": "ילך וישוב לביתו", ולא לנצל את מעמדו ומצבו כדי ש"ימס את לב אחיו כלבבו" – שגם הם לא יעשו כלום, או שלא ימחו.

[.]. ויהי רצון, שהיות וכמדובר רואים שאין לנו שום עצה נגדם – זה גופא סימן והוכחה שאין זה עניננו, אלא עניננו הוא למחות ולומר שלא זו היא דעת תורה! זה ענין של היפך התורה, והיפך פסק-דין גלוי בשולחן-ערוך הל' שבת שצריך ליטול נשק ולא להניח להם להתקרב לעיר הסמוכה לגבול, ואפילו אם מדובר בחוץ לארץ, אין לזה כל שייכות לאיסורים ד"לא תחנם" ו"אל תתגרה בגוי גדול" או בגוי קטן, או ל"ג' שבועות", או לכל הענינים ש"הדביקו" לזה למרות שאין להם כל קשר ושייכות לזה,

חוץ מענין אחד ויחיד שהוא ענין עיקרי – "פיקוח נפש" של כמה וכמה מישראל, היל"ת, וישמרם ה' צורם ויארין ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים".

וכל אלו שמתנהגים בצורה הפוכה – שהקב"ה ימחל עונם, ויוריד אותם מכסאותיהם ("אָראָפּנעמען זיי פון די ביינקלעך"), ויושיב במקומם – "שופטייך כבראשונה ויועצייך

ג. ועפ"ז יש לומר החילוק בין שלושת התקופות הנ"ל:

יום העשירי בחודש האחד עשר קאי על סיום וגמר העבודה לברך את ה"שיריים" האחרונים של הגלות, "לצחצח את הכפתורים", ובסגנון האמור: גמר ושלימות העבודה במשך הדורות להמשיך את ה"אחד עשר" ב"עשר", אבל באופן שהם עדיין שני ענינים שונים (מצד גודי התחוננים): עשירי מצד הימים ואחד עשר מצד החדשים – כיון שהדרגא דאחד עשר ("וידבר אלקים גו" שלמעלה מעולם) עדיין לא חדרה לגמרי את העולם (עשר). במילא ישנו אמנם החידוש (חודש) של אחד עשר, אבל העבודה הגלוי (מצד הימים, ענין האור והגילוי³) מתבטאת עדיין בהדרגא דעשר [כמבואר במ"א¹⁰ שתוכן העבודה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין התבטאה בהגילוי של עשירי].

היום שלמחרתו – יום אחד עשר לחודש אחד עשר – מדגיש שנוסף ולאחרי העבודה של יום העשירי בחודש אחד עשר, מגיעים ומתעלים (ע"פ הכלל ד"מעלין בקודש"¹¹) גם להגילוי (יום) דאחד עשר, ובאופן כזה שזה מרומם גם את הגילוי דיום העשירי להדרגא של "אחד עשר יום"¹². ואז ישנו ה"אחד עשר", הן מצד החודש (חודש אחד עשר) והן מצד היום וגילוי (יום אחד עשר)¹³, הן אחד

(10) ס' השיחות תש"ג ח"א ע' 235 ואילך.

(11) ברכות כח, א. וש"נ.

(12) ל' הכתוב – דברים א, ב.

(13) ולהעיר מהשייכות חודש האחד עשר ל"ביום עשתי עשר יום (לחודש הראשון) נשיא לבני אשר" (נשא ז, עב) [להדעות שהשייכות דהנשיאים לחדשי השנה היא כסדרם בחנוכת המשכן (קה"י ערך אות יו"ד ערך י"ב חדשים וי"ב שבטים. ובאות ש' ערך שבת. בני יששכר מאמרי חודש שבת מאמר א' בסופו)]. ויש לומר, שיום אחד עשר בחודש הראשון (ניסן) קשור עם התחלת

עשר כפי שהוא נמשך אל המקבל (לבנה, חודש), והן כפי שהוא מצד המשפיע (חמה, יום)¹⁴. אבל כל זה הוא עדיין הדרגא דאחד עשר שבשייכות ובערך לעשר.

בזה גופא מגיעים לאח"ז לדרגא נעלית יותר – שנמצאים כבר לאחרי סיום העבודה של כל הבריורים, וכבר גם "צחצחו את הכפתורים" וכו', וצריכים רק לעמוד הכן לקבל את משיח צדקנו – השלימות דאחד עשר (שלגמרי שלא בערך לעשר), שפועל את החיבור ואיחוד דעשר (מצד ענינו הוא) ואחד עשר (מצד ענינו הוא) – כמרומז בכ"ב שבט:

כ"ב הוא אחד עשר בכפליים (אחד עשר יום מהיום האחד עשר בחודש האחד עשר). זאת אומרת שבימי החודש עצמם – ישנם ב' פעמים אחד עשר (נוסף ע"כ שזהו בחודש האחד עשר). ויש לומר שזה מביע את תכלית השלימות של אחד עשר (התאחדות עשר עם אחד עשר), שגם בדרגת הגילויים ובדרגת המשפיע (יום) ישנו הן אחד עשר כמו שהוא מרומם את העשר (תחוננים), והן אחד עשר מצד עצמו, מצד עצם המשפיע – אחד עשר בטהרתו ממש, מצד עצמותו יתברך, וגם – חיבור שניהם יחד.

זאת אומרת, שלאחרי שישנה השלימות דעשר ואחד עשר (בחודש האחד עשר), שלימות העבודה של בני' למטה להמשיך בחי' אחד עשר בעשרת הדברות (שניתנו מלמעלה במתן תורה), נוסף עוד פעם שני' "אחד עשר

הגילוי – "הלידה" – של בחי' אחד עשר (וראה שיחת שבת הגדול ערב י"א ניסן תשמ"ט (סה"ש ח"ב ע' 389 ואילך)), כידוע שבחודש ניסן היתה לידת עם ישראל (ראה יחזקאל טז. וראה תו"א ר"פ וארא. תו"ח שם צו, ב ואילך. סה"מ' להצ"ע עז, ס"ע"ב ואילך. ועוד); ויום אחד עשר בחודש אחד עשר קשור עם שלימות הגילוי של אחד עשר, באופן של נשיאות בגלוי.

(14) ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 19-317.

במקום לשמור על ארץ ישראל עסוקים בחישוב קולות המפלגות!

ענין זה שמדברים אודותיו עתה* – רק קומץ אנשים יכולים להשפיע בנידון, אך בעוונותינו הרבים הם יושבים ושוקים!

לכאורה היו צריכים לצאת בזעקות מחאה: הייתכן?! – אך אף-על-פי-כן עסוקים בכל דבר, רק לא בדבר זה. ובעיקר עסוקים בחישוב הקולות שתקבל מפלגה פלונית בבחירות הבאות.

נכון, זה דבר חשוב – אך ראשית-כל יש להבטיח עניני פקוח נפשות! ענינים של "גאון יעקב"! ענינים של קידוש השם והפכו!

ובמקום זה יושבים ועושים חשבונות, מה כדאי יותר למפלגה. והיות ובמפלגה עצמה ישנם כמה מנהיגים, יש להתחשב עם דעת כולם.

על-פי התורה קיים כלל ש"דבר אחד לדור!" אין "שני דברים לדור". אפילו הכהן הגדול שהיה קודש הקדשים, המובחר בין הכהנים, היה צריך להיות אחד בלבד: המדובר הוא ב"קודש הקדשים", כמו שכתוב "ויבדל אהרן להבדילו קודש-קדשים" – לא סתם קודש – ולמרות זאת אומרת תורת חיים, הוראה בחיים שאסור לעשות שני כהנים גדולים משום איבה!

וכאן, במפלגות, הסדר הוא שאין מפלגה שאין בראשה שתיים, שלשה, ארבעה או חמשה מנהיגים, ש"אין דעותיהם שוות", דבר המקשה על קבלת החלטות.

העובדה שיש יותר ממנהיג אחד אינה כמו בב"ד (כביכול) שכולם בדעה אחת – אלא כאן כל אחד אומר ההיפך מן השני, שהרי "אין דיעותיהם שוות", ובפרט כשמתערבים פניות אישיות וכו' – שאכה"מ לדבר בענין שאינו שבחן של ישראל.

מזכירים זאת רק בדרך אגב, ולא סתם "דרך אגב", אלא משום שדבר שכואב אין בריה וחייבים לצעוק! האדם הצועק יודע שהצעקה לא תועיל להחלשת הכאבים, אבל הוא צועק לא משום שכך אומר שכלו – אלא משום שכואב לו!

ובענין זה קיימת עכ"פ איזו תקוה:

כשיצעקו פעם אחר פעם, ולא מאחורי הפרגוד אלא בפומבי, ויראו שלא מתביישים וצועקים, ויכול להיות שימשיכו לצעוק גם ביום הבחירות – אולי הדבר יעזור סוף-סוף,

(* המדובר לפני" בהשיחה – החסרון שישנו בגאון יעקב" אצל המנהיגים בא", כפי שהדבר התבטא בין היתר בהחזקת חיילים ישראלים בתוך לבנון זמן רב ללא נתינת אפשרות לסיים את מבצע "שלום הגליל" במהירות, והקמת "ועדת חקירה" על אירועים שנעשו במחנות הפליטים "סברה ושתילה" שלא ע"י יהודים.

יום מחורב"12 – הגילוי ד"בך" כנגד כ"ב אותיות התורה"15.

ויש לומר שזה מביע את הדרגא העליונה שבתורה, כפי שהיא קשורה עם אחד עשר, ואחד עשר בכפליים (שהוא נעלה יותר מאחד עשר בלבד), שלמעלה מהתורה כפי שבאה באופן של עשרה (עשרת הדברות) - התורה כמו שהיא דבר אחד עם עצמותו יתברך, "אורייתא וקוב"ה כולא חד"16, כמרומז בהמספר דכ"ב אותיות "בך" – שקאי על

(17) שהש"ר שם.

הקב"ה ("בך בהקב"ה"17), עצמותו ית', בך בעצמותך"18,

שע"י כ"ב אותיות התורה מתאחד יהודי עם "בך", עצמות א"ס ב"ה"19. וזה נמשך בכל הענינים ופרטים שלו (שהם בבחי' עשר, עשר כחות הנפש וכו') באופן ד"בך יברך ישראל", שישראל (כל יהודי וכל היהודים) מתברך בכל הברכות – ד"בך", בעצמותך. ■

(18) ראה אה"ת (כרך ד) דרושים לסוכות ע' א'תשס. סה"מ תש"א ע' 94. תרפ"ח (תש"ח) ע' קסה (ע' 250). מלוקט ח"ג ע' רטו. וראה תו"א בשלח סד, סע"ב. שער האמונה ספני"ו (צ, א). מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"א ע' שפד.
(19) ראה סה"מ תרפ"ח (תש"ח) ותש"א שבערה הקודמת.

(15) ראה שהש"ר פ"א, ד (קרוב לסופו): בך בכ"ב אותיות שכתבת לנו בתורה, ב' תרין כ' עשרין, הרי בך.
(16) נתיא פ"ד ורפכ"ג בשם הזהר. וראה זהר ח"א כד, א. ח"ב ס, א. תקר"ז ת"ו (כא, ב). תכ"ב (סד, א). לקר"ת נצבים מו, ב. ועוד.

בקשר עם קביעות ש"פ יתרו ביום כ"ב שבט – יום היצאייט-הילולא הט"ו של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע, הננו מביאים – בפרסום ראשון – צילום נדיר מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על קטע מתחילת השיחה שהבאנו לעיל במדור ה"דבר מלכות", כפי שנדפסה באידיש בקונטרס "בך יברך ישראל" – משיחות ש"פ יתרו, כ' שבט וליל יום ה' פ' משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב (נדפס בסה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 344 ואילך), וכן מה"פתח דבר" לקונטרס זה – בו כתב כ"ק אד"ש מה"מ בכת"ק התאריך: מוצש"ק משפטים ה'תשנ"ב

הננו מוציאים לאור קונטרס "בך יברך ישראל". משיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א שנאמרו בשבת קודש פ' יתרו. כ"ף שבט. וליל יום ה' פ' משפטים, כ"ב שבט – יום היצאייט-הילולא הרביעי של הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע זי"ע – בביאור ענינו של יום זה (בך שבת). שממנו נמשכים ברכות – בכל הענינים – לכל ישראל, ובמיוחד – לנשי ובנות ישראל תחינה. והלימוד מזה – בעבודתם של ישראל בדורנו זה. ובפרט של נשי ובנות ישראל – בקשר עם כינוס השלוחות העולמי השני שהתקיימה בימים אלו. והעיקר בענין שהזמן גרמא – הפעולות להביא לימות המשיח. אשר בזכות נשים צדקניות שבאותו דור נגאלו אבותינו ממצאים, וכמורכ הוא בדורנו זה.

מערכת "אוצר החסידים"

ה'תשנ"ב (חי' תהא שנת נפלאות בכלל).
שנת הצריק לכ"ק אדמו"ר שליט"א.
ברוקלין נ.י.

זכות קדימה לנשים בתורה חדשה

מסופר בפרשתנו אודות קדימת הנשים ב(הכנות ל)מ”ת – ”כה תאמר לבית יעקב¹, אלו הנשים², ורק אח”כ ”ותגיד לבני ישראל”, האנשים. ומהטעמים לזה – לפי ש”בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים³, ומכיון שהגאולה ממצרים היא בשביל מ”ת, כמ”ש⁴ ”בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה”, לכן, קדמו הנשים (שבזכותן יצאו ממצרים) למ”ת.

ועד”ז י”ל גם בנוגע ל”תורה חדשה מאתי תצא” העתידה – שמכיון ש”אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור”⁵ (”כימי צאתך מארץ מצרים”⁶), תהי’ להן קדימה גם בנוגע ל”תורה חדשה” שילמד משיח צדקנו לאחר הגאולה מגלות זה האחרון.

(משיחות ש”פ יתרו, כ”ב שבט ה’תשמ”ט - מוגה)

(4) שמות ג, יב.

(1) יט, ג.

(2) מכלתא ופרש”י עה”פ. וראה בארוכה לקו”ש (5) יל”ש רות רמז תרו (בסופו).

(6) ובפרט ע”פ הידוע שדור האחרון (דורנו זה) הוא

(3) סוטה יא, ב.

גלגול של הדור שיצאו ממצרים (ראה שער הגלגולים הקדמה כ. ל”ת וסה”ל שמות ג, ד).

אחרי כ”ב שבט נפעל השלב האחרון בהכנת העולם להגאולה ע”י ובשכר נשי ובנות ישראל

כשם שבגאולת מצרים, אמרו חז”ל¹ ש”בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים”, כמו”כ הוא גם בנוגע להגאולה העתידה לבוא (שעלי’ כתוב² ”כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות”), שתהי’ בשכר ובזכות נשים צדקניות שבאותו הדור, כמארז”ל³ ”אין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור”. ובפרט ע”פ המבואר בכתבי האר”י ז”ל⁴ שדור האחרון בגלות הוא גלגול של דור יוצאי מצרים.

שזהו א’ מהטעמים⁵ להשתדלותו המיוחדת של כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו בחינוך

(1) סוטה יא, ריש ע”ב. שמו”ר פ”א, יב. וראה במדב”ר פ”ג, ו.

(2) מיכה פ”ג, טו.

(3) יל”ש רות רמז תרו בסופו (ממדש זוטא רות).

(4) שער הגלגולים הקדמה כ. לקוטי תורה וספר הליקוטים שמות ג, ד.

(5) ראה ”קובץ כ”ב שבט” (שחולק באור לכ”ב שבט כדלקמן הערה 122) ע’ 32 וואלך (לעיל ע’ 183 ואלך).

המשך בסוף עמוד 13.

בס”ד. משיחות ש”פ יהרו, כ”ף שבט, וליל ויום ב’ פ’ משנטיים, כ”ב שבט ה’תשנ”ב

- בקשר עם יום היארצייט-הילולא הרביעי של הרבנית הצדקנית מרת חי’ מושקא נ”ע זי”ע -

א. כ”ב בתודש איו פארבונדן מיט ברכה, ווי מרומן אין דעם מספר כ”ב - אותיות ”בך”, וואס איו מרמו אויף ”בך יברך ישראל”, דאס הייסט אז דאס איו א טאג וואס פון אים, דורך אים און מיט אים ווערן אידן געבענטשט אין אלע זייערע ענינים.

נאכמער: דער (טאג פון) ”בך” אליין איו א געבענטשטער, כמוכן פון פשטות הפירוש (הכתוב) אין ”בך יברך ישראל”, אז ”בברכתם” (פון אפרים זמנשה) ווערן געבענטשט אלע אידן, ועד”ו בנדוד, אז דער טאג (פון) ”בך” אליין איו מבורך, און דערמיט ”יברך ישראל”, אלע אידן. ”בך” איו אזא ברכה וואס פון איר קומען ארויס נאך ברכות, נאך א ברכה און נאך א ברכה, עד אין קץ ועד סוף כל העולם” (כולל - דער סוף פון (עולם מלשון) העלם והסתרי).

ב. אזוי איו אויך פארשטאנדיק בנוגע צו דעם טאג פון יארצייט כ”ב שבט, אז דאס איו א יום ברכה, פון וועלכען עס ווערן געבענטשט אלע אידן - ”בך יברך ישראל”:

בא אידן איו א יארצייט פארבונדן מיט עלי. ווי אונטערשטראכן איו דעם מנהג פון אמירת קדיש כיום היארצייט, צוליב דער עלי’ תדשה ועלי’ שלא בערך וואס קומט דעמולט צו אין דער נשמה.

הגם אז דער יארצייט איו דער טאג ווען ס’איו געווען די הסתלקות הנשמה מן הגוף, א העלם והסתרי אויף דעם גילוי פון א נפש ישראל, ”חלק אלוהה ממעל ממש”, אין דעם גוף - וואס דאס איו דאך דער גרעסטער העלם וואס קען ויין ר”ל - איו אבער די כוונה אין דעם (ווי אין יעדער ירידה) אז דאס זאל ברענגען נאך א גרעסערע עלי’, און בכל שנה (אין דעם יארצייט) קומט צו דערביי נאך א העכערע עלי’ (שלא בערך צו די עליות שלפני זה), אן עלי’ סיי פאר דער נשמה, און סיי פאר די וואס געפינען זיך נשמות בגופים לטמה (וועלכע האבן געהאט א קשר מיט דער נשמה), או בא זיי קומט צו נאכמער אריכות ימים ושנים טובות, אנגעפילט מיט תורה ומצוות און מעשים טובים.

ועוד ועיקר - די עלי’ וואס קומט אין דער גאולה האמיתית והשלימה, סיי די עלי’ פון דער נשמה-דורך ”הקיצו ורננו שוכני עפר”², כידוע³ אז תכלית השלימות (אויך פון דער נשמה) איו דוקא נשמות בגופים בתחיית המתים, און סיי אין די אידן וואס האבן א שייכות מיט דער נשמה - כמ”ש ”בלע המות לנצח ומחה ה’ אלקים דמעה מעל כל פנים”, ומובן אז בשעת דער ”ומחה” קומט דורך דעם אויבערשטן אליין (”ומחה ה’ אלקים דמעה”), איו דאס ניט בלויז מבטל די דמעה וואס איו געווען פריער (כפשטות ענין המחיה), נאר דורך דעם קומט צו א הנספה אין דער עלי’, כמוכן אויך פון דעם פירוש⁴, אז ”דמעה” איו בגימטריא קי”ט, וואס מיינט אז עס פעלן איינער פון די ק”כ צירופי שם אלקים¹, און דורך ”ומחה ה’ אלקים דמעה” ווערט די שלימות פון ק”כ (די גימטריא פון ”דמעה” עם הכולל) - ”הויו ימיו מאה ועשרים שנה”², ווי ס’איו געווען בא משה רבינו - ”בן מאה ועשרים שנה אנכי היום”³. ”היום מלאו ימי ושנותי”⁴, מילוי ושלימות פון ימים ושנים הן בגשמיות והן ברוחניות, און דער המשך בזה איו חיים נצחיים⁵ כגאולה האמיתית והשלימה.

ג. דער ענין ודי עלי’ וואס קומט אויך דורך הסתלקותן איו ספעציעל אונטערשטראכן אין דעם יארצייט פון בתו של כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו בכ”ב שבט, וואס נוסף צו איר אייגענע זכות, האט זי אויך דעם זכות פון איר פאטער ונפרט אז א בת האט א שייכות מיוחדת מיטן אבי¹, און זי איו נתחנך געווארן דורך אים וכו’:

פענוח ההוספות שהוסיף הרבי בתי”ק (באו ההדגשה): די אידן וואָס האָבן געהאַט אַ שייכות . . וואָס מיינט אַז עס פעלט איינער . . און דער המשך בזה ביז - אין חיים נצחיים.

ברור שמכל מלחמה זו - לא יהי שום סבל לבנ"י וליהדות

להלן קטע משיחת ש"פ יתרו ה'תנש"א כפי שהוגהה ע"י כ"ק אד"ש מה"מ - ובשולי הגליון (לאחרי הערות כ"ק אד"ש מה"מ) הוספנו מס' קטעים מההנחה (בלתי מוגה) התוועדות זו שנדפסה ב"ראשי דברים" מההתוועדות וכן ב'התוועדות' תנש"א ח"ב [.] וכולם יחד, ביחד עם כל בני"ש שבדורנו זה, נשמות בגופים - "קהל גדול ישובו הנה"¹, לארצנו הקדושה, "ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"²,

- שלכן, גם לפני הגאולה יושבים בה בני" לבטח, ללא פחד מזה ש"אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" בגלל ש"מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה"³, כיון שהקב"ה "אומר להם (לישראל), בני, אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . . (וכופל הענין) אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם"³, "מלך המשיח . . . עומד על גג בית המקדש" והוא משמיע להם לישראל ואומר*** ענוים הגיע זמן גאולתכם"³ -

ובארצנו הקדושה גופא - לירושלים עיר הקודש, לבית המקדש⁴, ולקדש הקדשים***.

- (1) ירמי' לא, ז.
- (2) עקב יא, יב.
- (3) יל"ש ישעי' רמז תצט.
- (4) שבו יקוימו פרטי הציוויים שבסוף פרשתנו: "לא תעשו אתי אלהי כסף גו'", "בא הזהיר על הכרובים

(*) החל מזמננו זה שנלחמים ברוח הטומאה. וברור, שמכל מלחמה זו לא יהי שום סבל לבנ"י וליהדות, אלא "מלכיות מתגרות זו בזו", מלכיות זוקא. ונוגע לבנ"י הרי אדרבה, הקב"ה אומר להם בני אל תתייראו ואל תתבהלו!! וכי.
 (**) ולהעיר, שבמאמר זה מודגש שביהמ"ק כבר בנוי ומוכן, הכתלים וגם הגג כו', ובאופן שראוי לעמידת אדם, ויתירה מזה - שראוי לעמידת מלך המשיח "מושיען של ישראל", שמצד גודל מעלתו (מלך) צ"ל מקום מכובד וחשוב. ואע"פ שענין זה נוגע לכשיבוא משיח צדקנו ברגע הבא, הרי המדרש מספר זאת כבר עתה, ומאמתמו ולשלוש, משום

שידיעת הענין נוגעת עוד לפני ביאתו.
 (***) וכל זה - במעמד ומצב שלפני הגאולה, שלכן, יש צורך בהכרזתו של מלך המשיח מגג ביהמ"ק.
 (***) ויש להוסיף ולהעיר מהשייכות דכל העולם לקודש הקדשים - שבקדש הקדשים נמצאת "אבן שתיים", ש"ממנה הושתת העולם", ומה מובן שכל העולם כולל בקדש הקדשים.
 [כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להשיץ שי' לגן י"הי רצון כו' שיבנה בית המקדש].

בדורנו זה ישנו הגילוי דמשיח שמנחם שמו

ובהדגשה יתירה - מכיון שדורנו הוא הדור האחרון לגלות והדור הראשון לגאולה, ובפרט בזמן האחרון, כמדובר כמ"פ שסיימו כבר הכל וכעת צריך רק להתכונן לגאולה בפועל - הגילוי דבחי' עשירי (שירה העשירית¹ וכו'), יחד עם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "אנת הוא חד", גילוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, הקשור עם משה רבינו - "גואל ראשון הוא גואל אחרון"².

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ הראשי-תיבות בדרך אפשר של "מיד" - משה, ישראל (הבעש"ט), דוד מלכא-משיחא, היינו שהדור הראשון דמת-תורה (דורו של משה) מתקשר עם הדור האחרון (דהגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), ע"י גילוי החסידות דהבעש"ט ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו, אשר לכשיפוצו מעינותיך חוצה "אתי מר" דא מלכא משיחא³.

ויש לומר, שבהתאם לתוכן תיבת "מיד", צריך לומר שג' האותיות קשורים לא עם ג' זמנים שונים (משה בדורו, ישראל הבעש"ט בדורו, ודוד מלכא משיחא בדורו), אלא באים כולם יחד בסמיכות ממש⁴ ("מיד") בכל דור ודור ובכל זמן וזמן. כמרומו גם בזה ש"מיד" הוא גם ר"ת "משה, יהושע, דורם", ששלתם היו בדור אחד.

וכן יש לומר בנוגע לדורנו זה - שבאותו הדור ישנו הגילוי דשלתם - מ' (ר"ת משיח⁵), י' (ר"ת דב' שמותיו דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם): יחד עם המשה שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), בחי' עשר (עשירי בשבט), כולל גם הגילוי דתורת החסידות (מעינות הבעש"ט) על ידו, ישנו גם הגילוי דבחי' אחד-עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא.

(משיחת ש"פ יתרו, כ"ף שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

- (1) מכילתא בשלח טו, א.
- (2) ראה שמו"ר פ"ב, ד. שם, ו. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו"א משפטים עה, ב.
- (3) אגה"ק הידועה דהבעש"ט - כתר שם טוב בתחלתו.
- (4) להעיר מהאופנים בחתימת הרמב"ם (פוסק ומורה נבוכים): באותיות נפרדות; באותיות מחוברות זו לזו.
- (5) להעיר שמנחם שמו (סנהדרין צח, ב).

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק

נלב"ע ביום ו', עש"ק פ' ויגש - אחר חצות היום - ו' טבת ה'תשס"ב

יה"ר שיקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

●

הקדשה בשבוע זה נתרמה ע"י נכדתה: מרת חנה ובעלה ר' שניאור זלמן הכהן שי' ערנטריי וילדיהם: אלעזר הכהן, רחל וחי' מושקא שי'